

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 2C/18/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5111202028
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Rybárik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2017:5111202028.7

Rozhodnutie

Okresný súd Žilina v konaní pred sudcom JUDr. Jánom Rybárikom v právnej veci žalobcu: F. F., nar. XX.X.XXXX, bytom D.o, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Kristína Mitrová Polková, Na Priekope 174/13, Žilina, proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody, takto

rozhodol:

Súd žalobný návrh žalobcu v časti o zaplatenie 158 eur s príslušenstvom a nárok vo výške 455,80 eur **z a m i e t a**.

Žalovaný má voči žalobcovi **n á r o k** na náhradu trov konania v rozsahu 50%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podaným žalobným návrhom domáhal zaplatenia náhrady škody za nezákonné rozhodnutie v sume 1.407,51 eur a žiadal uhradiť aj príslušenstvo nároku na náhradu škody vo výške 455,90 eur. Svoj žalobný návrh odôvodnil tým, že ešte v roku 2003 bolo proti nemu vznesené obvinenie pre trestný čin vydierania formou spolupáchateľstva. Následne rozsudkom Okresného súdu Žilina v spojení s uznesením súdu druhej inštancie bol spod obžaloby oslobodený. S poukazom na právoplatný oslobodzujúci rozsudok sú nezákonné rozhodnutia predchádzajúce, najmä uznesenie o vznesení obvinenia. Ako následok priamej a príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím mu vznikla škoda najmä z titulu nákladov na svoju obhajobu. Jednalo sa o náklady na obhajobu T.. F. P., T.. L. P. a napokon T.. A. U..

2. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. Žalobca si uplatňoval svoj nárok na náhradu škody odvodzujúc tento od uznesenia o vznesení obvinenia z októbra roku 2003. Samotné uznesenie o vznesení obvinenia nie je možné bez ďalšieho pokladať za nezákonné rozhodnutie iba z toho dôvodu, že v neskoršom konaní bol žalobca spod obžaloby oslobodený. Označenie takéhoto uznesenia za nezákonné rozhodnutie by bolo možné iba v prípade, ak by postup vyšetrovateľa pri vznesení obvinenia bol v rozpore so zákonom, čo sa však v tejto veci nestalo. V čase vydania tohto rozhodnutia boli podmienky pre vznesenie obvinenia dané. Až po vykonaní vyšetrovacích úkonov bolo možné dospieť k záveru, či obvinený, t.j. žalobca, spáchal skutok, ktorý sa mu kladie za vinu a ako je potrebné tento skutok kvalifikovať. Uznesenie vyšetrovateľa nebolo nikdy zrušené. Žalobca neuniesol dôkazné bremeno.

3. Na tomto mieste je potrebné podotknúť, že súd v tejto veci už raz rozhodol, a to rozsudkom 2C/18/2011-59 dňa 30.4.2012. Vtedy žalovaného zaviazal uhradiť žalobcovi istinu vo výške 1.407,51 eur s ročným úrokom z omeškania 9,25% od 10.5.2011 do zaplatenia a zároveň zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi istinu vo výške 455,90 eur. Navyše priznal žalobcovi aj trovy konania a trovy právneho zastúpenia. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote žalovaný odvolanie.

4. Súd druhej inštancie rozsudkom 7Co/303/2012-93 dňa 18.9.2013 rozhodol tak, že

rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1 249,51 eur s ročným úrokom z omeškania 9,25% od 10.5.2011 do zaplatenia, potvrdil. Vo zvyšnej časti rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplynulo, že súd prvej inštancie sa dôsledne nevyporiadal s obranou žalovaného týkajúcej sa uplatneného nároku obhajoby právneho zástupcu JUDr. Miroslava Stopku vo výške 158 eur. Súd prvej inštancie sa k týmto okolnostiam v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vôbec nevyjadril, neuviedol, na základe akých skutočností dospel k záveru, že uvedený nárok je dôvodný. Ďalej súd druhej inštancie dôvodil, že ďalšia námietka odvolateľa týkajúca sa nároku na náhradu škody vo výške 455,80 eur je podľa jeho názoru dôvodná. Súd sa nezaoberal výškou tejto náhrady a v odôvodnení túto ani žiadnym spôsobom nezodôvodnil. V časti teda nárok žalobcu potvrdil a v časti 158 eur - právne zastúpenie JUDr. Miroslavom Stopkom a v časti náhrady škody vo výške 455,80 eur rozhodnutie prvej inštancie zrušil.

5. Je takisto potrebné uviesť, že proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca dovolanie. Uznesením NS SR 1Cdo/32/2014 zo dňa 21.4.2016 bolo dovolanie žalobcu odmietnuté.

6. Súd opätovne vykonal dokazovanie v tejto veci výsluchom sporových strán, oboznámil sa opätovne s návrhom na prerokovanie nároku na náhradu škody, žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku, daňovým dokladom, príjmovým dokladom, faktúrami, oznámením o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody, písomným vyjadrením žalovaného, ďalším daňovým dokladom JUDr. Miroslava Stopku, rozsudkami súdov prvej a druhej inštancie ako aj s rozhodnutím NS SR a zistil nasledovné:

7. Predmetom žalobného návrhu sú po rozhodnutí krajského súdu už len náklady na obhajobu JUDr. Miroslava Stopku vo výške 158 eur a príslušenstvo nároku na náhradu škody vo výške 455,90 eur. Už vyššie tunajší súd uvádzal, z akého dôvodu v tejto časti bol rozsudok prvej inštancie zrušený. Aj vzhľadom na uvedené potom súd vyzval právneho zástupcu žalobcu, aby preukázal oprávnenosť nároku a jeho výšku. To isté platí aj o sume 455,90 eur. Aj v zmysle rozhodnutia súdu druhej inštancie bolo povinnosťou žalobcu predložiť, resp. označiť dôkazy na podporu svojich tvrdení ohľadom oprávnenosti nákladov na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, resp. za aké úkony bola vystavená faktúra JUDr. Stopku a samotný príjmový doklad. V tomto smere ostal žalobca po rozhodnutí súdu druhej inštancie absolútne nečinný. Na pojednávaní zotrval na pôvodných stanoviskách, zopakoval len svoje pôvodné tvrdenie ohľadom preukázania nárokov, čo sa týka sumy 158 eur a čo sa týka sumy 455,90 eur.

8. K prvému čiastkovému nároku, a to trovám obhajoby vynaložených na obhajobu žalobcu JUDr. Miroslava Stopku vo výške 158 eur súd uvádza:

Je zrejmé, že JUDr. Stopka zastupoval žalobcu v trestnom konaní a určite za toto zastupovanie mu vznikli náklady, trovy konania. Súdu však stále nie je známe ani zrejmé, za aký úkon alebo úkony v predmetnom konaní boli účtovné tieto finančné prostriedky, či to bol úkon pri výsluchu svedka, úkon pri oboznamovaní sa s výsledkami vyšetrovania a podobne. Aj tunajší súd vnímal zrušujúce rozhodnutie súdu druhej inštancie v tejto časti tak, že mala byť vyriešená otázka, za aký konkrétny úkon boli účtované tieto trovy obhajoby, či to boli účelne vyložené trovy. V trestnom konaní zastupovali žalobcu traja advokáti. Každý z nich si mohol účtovať úkon - prípravu a prevzatie trestného konania. Potom by vyvstala otázka, či to boli účelne vynaložené trovy konania. V tomto smere bolo povinnosťou žalobcu tieto skutočnosti preukázať. To, že predložil faktúru a príjmový doklad z 10.2.2014, tak z tohto sa nedá zistiť za aké úkony si účtoval JUDr. Stopka tieto finančné prostriedky.

V tomto smere žalobca neuniesol dôkazné bremeno. Jeho právny zástupca sa to snažil napraviť tým, že na pojednávaní pred samotným vyhlásením rozsudku žiadal, aby bol vypočutý samotný JUDr. Stopka. Na tomto mieste súd musí dať do pozornosti nový CSP, ktorý je platný od 1.7.2016.

9. Podľa § 153 ods. 2 CSP na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

10. Podľa § 153 ods. 1 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a

prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

11. V tejto súvislosti dáva súd do pozornosti, že žalobca obdržal rozhodnutie súdu druhej inštancie 28.10.2013. Z tohto rozhodnutia súdu druhej inštancie mu bolo zrejmé, aké prostriedky procesnej obrany, resp. útoku treba predložiť súdu. Urobil to však až na pojednávaní dňa 20.3.2017. Súd podotýka, že medzičasom bol spisový materiál zaslaný na Najvyšší súd SR. To znamená, že žalobca nekonal starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Navyše, pokým by súd akceptoval jeho návrh na výsluch svedka JUDr. Stopku, opätovne by si to vyžiadalo nariadenie ďalšieho pojednávania a ďalších úkonov súdu.

12. Čo sa týka druhého nároku, t.j. nároku na náhradu trov konania za predbežné prerokovanie nároku v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z., a to sumy 455,90 eur súd uvádza:

Táto suma pozostávala za jeden úkon prevzatia a prípravy zastúpenia podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a/ vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z., jeden úkon 220,74 eur + 7,21 eur režijný paušál. Druhý úkon bolo písomné podanie z 5.11.2010. Tiež suma 220,74 eur + 7,21 eur režijný paušál. Pri nároku na predbežné prerokovanie vychádzal z výšky uplatňovaných nárokov, kedy okrem iného žiadal uhradiť i nemajetkovú ujmu v sume 5.000 eur + náhrada škody 1.407,51 eur, teda spolu suma 6.407,51 eur. Táto výška slúžila na výpočet trov právneho zastúpenia. Neskôr sa však už žalobou domáhal nároku bez nemajetkovej ujmy.

13. Aj v tejto súvislosti znova dáva súd do pozornosti rozhodnutie súdu druhej inštancie, ktorý vo svojom rozhodnutí uviedol, že nárok na priznanie nákladov v súvislosti s predbežným prejednaním považoval za vecne správny, avšak treba bližšie odôvodniť výšku tejto náhrady nákladov. Znova dáva súd do pozornosti vyššie citované ust. CSP. Z tohto rozhodnutia je zrejmé, ako mal žalobca postupovať, aké prostriedky procesnej obrany alebo útoku má použiť predtým, ako bude vo veci rozhodovať súd prvej inštancie. Opätovne však konanie žalobcu považoval za určitú nečinnosť pri zdôvodňovaní výšky nárokov na náhradu škody. Prostriedky procesnej obrany opätovne neboli predložené včas a znova by si to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania a poskytnutia lehoty žalobcovi na upresnenie návrhu v tejto konkrétnej veci. Nebolo povinnosťou súdu, vzhľadom na to, že žalobca je zastúpený právnym zástupcom, toto preratúvať a vyčísl'ovať, čo je povinnosťou žalobcu. Z uvedených dôvodov súd žalobu v časti o zaplatenie 158 eur a 455,90 eur zamietol.

14. O trovách konania rozhodoval súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

15. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

16. Žalobca mal vo veci len čiastočný úspech, a preto mu súd priznal trovy konania a trovy právneho zastúpenia voči žalovaného v rozsahu 50%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby

každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- b) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- c) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).